

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 151

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, JUNE 28TH, 1932

LETO XXXIV — VOL. XXXIV

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameriških naselbinah

V Rock Springs, Wyoming, sta se poročila Louis Koritnik in Josephine Tomičič.

V Sandy, Utah, se je z avtomobilom smrtno ponesrečila 22 letna Julija Čufar, nečakinja Frank Potočnika iz Rock Springs, Wyo.

V Milwaukee, Wisconsin, je nenadoma umrl splošno poznani rojak John Deliček, lastnik znane dvorane National Club House. Zadel ga je kap. Rodom je bil Hrvat, toda se je čisto poslovenil in so ga Slovenci smatrali za svojega. Tudi poročil se je s Slovenko Katko Jenžetovo. V zakonu je imel štiri hčere. V Ameriko je došel leta 1913. Bil je zlasti deloven na slovenskem društvenem polju.

V starosti 41 let je preminul v Milwaukee, Wisconsin, rojak Frank Medle, doma iz St. Petra pri Novem mestu na Dolenjskem. V Milwaukee zapušča soprogo, enega sina in enega brata Valentina in bratrance Franca Medleta, v starem kraju pa še živi oče, dve sestri in več sorodnikov.

Nevarno je zbolel poznani rojak Frank X. Veranich, bivši urednik in izdajatelj nekdanje milwaukee Slovenije. Istotam se je moral podati v bolnico rojak Frank Ivančič.

Nogo si je zlomil v Milwaukee rojak Frank Delost. Nesreča se mu je pripetila pri barvanju hiše, ko je padel raz lestve.

V Waukeganu, Illinois, sta se kar na tihem poročila Frank Turk in Mary Hojnik. Drugoval sta jima ženinov brat Anton in Olga Muškatevc.

Poročil se je v Milwaukee, Wis., rojak Frank Stamcar in Miss Katarina Tomač. Mladi ženin je izvrsten rokoborec in je odnesel že več zmag v tem športu.

Dnevna vprašanja

1. Kdo je kandidat socialistične stranke za predsednika? 2. Koliko vlagatelj ima slovenska, North American Trust banka? 3. Kdo je zgradil Slovenski Narodni Dom v Clevelandu? 4. Koliko znaša novi davek na žveplenke, 5. V kateri državi je bil Herbert Hoover rojen? 6. Koliko let morate bivati v Zedinjenih državah, ako ste prišli sem nepostavni potom, da vas ne morejo deportirati? 7. Zakaj je hiša pokrita s streho? 8. V katerem letu je Napoleon ustanovil "Ilirijo" in kdaj so jo Francozi zapustili? 9. Katero je največje slovensko žensko društvo v Ameriki in kako je ime predsednici? 10. Katerega leta je bil velik potres v Ljubljani?

Slike iz domovine

V petek večer, 1. julija, se bodo v auditoriju Slov. Del. Doma na Waterloo Rd. kazale slike iz stare domovine. Pričetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina je samo 20c, otroci in spremstvu staršev prosti. Slike bo kazal Mr. A. Grdina. Občinstvo je vljudno vabljenjo.

Prvaki v balincanju

V nedeljo popoldne se je vršila tekma v balincanju med direktorji in moškimi odsekom Slovenskega Delavskega Doma. Kot "champions" so bili sledeči: Mike Jakim, Henry Prince in Anton Godina, člani moškega odseka. Čestitke!

Papež blagoslovil milijon katoličanov po radio na ogromnem shodu

Dublin, Irsko, 26. junija. V nedeljo je bil v tem mestu zaključen 31. evharistični shod ob ogromnih slovesnostih. Dopolodne se je brala slovesna sv. maša, katero je daroval papežev legat, kardinal Lauri, in sicer na prostem. Nad en milijon katoličanov, ki so pohiteli ob tej priliki na Irsko iz vseh strani sveta, se je udeležilo maše. Tekom maše bi imel priti potom radia papežev blagoslov, toda neugodne zveze z Vatikanom so povzročile, da je papež oddal blagoslov po radio namesto ob 1. uri popoldne šele ob 2:30. Sijajen je bil prizor, ko se je vršila svečana procesija z Najsvetejšim. Tako triumfalnega pohoda težko, da še pomni katoliška cerkev, kot se je vršil v nedeljo v Dublinu. Ogromna procesija vernikov, katere se je udeležilo nad milijon ljudi, se je raztezala v razdaljo 17 milj, in vsa procesija je obstala v trenutku, ko je prišel potom radia glas papeža iz Vatikana, ki je blagoslovil navzoče vernike. Nad milijon ljudi je v trenutku pokleknilo v prah, kjerkoli so se nahajali. Sklonili so glave, dokler je prihajala beseda iz Vatikana. Papežev legat, kardinal Lauri, se je vozil z monštranco v čisto belem vozu z zlatimi robi. Kočijaž, ki je vodil konje, je klečal ves čas vožnje. Baldahin nad kardinalom so nosili predsednik Irske države, Eamonn de Valera, in bivši predsednik Cosgrave. Obkrožali so ju višji častniki irske armade z golimi meči. Vsi udeleženci kongresa trdijo, da tako veličastnih slavnosti niso še nikdar videli.

Pozor, farmarji!

V sredo večer, 29. junija, se bodo zopet kazale izvrstne premikajoče slike iz vaših lastnih rojstnih krajev v domovini, in sicer na prostorih Frank Beretiča, na Dock Road, Madison, Ohio. Slovenski farmarji in drugi iz Madisona in Geneveta iz okolice so prijazno vabljeni, da pridejo v sredo zvečer ob 8. uri k Beretiču. Vstopnine ni nobene. Slike so krasne, spremljane z godbo. Tudi večji oddelek Clevelandčanov pride. Pridite vsi, bo prav prijetna zabava.

Nezvesti uradnik

Zvezni komisar je stavil poštne uradnika Charles Hoffmana pod \$1500 varščine, ker je obdolžen, da je na poštni postaji na Euclid in 105. cesti poneveril neko pismo, v katerem se je nahajalo \$15.00.

Prazni uradi

Kdor pride te dni v City Hall, ta bo zaman vpraševal po županu Millerju, po mestnih direktorjih ali drugih višjih uradnikih. Skoro sleherni se je podal na predsedniško konvencijo v Chicagi.

Smrtna kosa

Preminal je v mestni bolnišnici danes zjutraj Alfonso Intihar, 18-letni sin družine Intihar na 426 E. 158th St. Podrobnosti prinesemo jutri. Staršem naše iskreno sožalje!

Od avtomobila ranjena

Mrs. Pauline Tekavčič, 56 let stara, 14201 Aspinwall Ave., je bila odpeljana v bolnico, ko je bila zadeta od nekega avtomobila na 1050 E. 185th St. v nedeljo.

Močan mož je senator Borah



Roosevelt na umiku. Baker napreduje. Konvencija ostro obsoja prohibicijo.

Chicago, 27. junija. Governor Franklin Roosevelt ni več tako zaupanja poln, da bo dobil predsedniško nominacijo demokratske konvencije. Njegovi pristaši so se podali v preveč bojov, iz katerih se sedaj ne morejo izvleči. Videti je, da je demokratska konvencija brez voditelja, in da so celo v taborišču pristašev Roosevelta nastali dvomi in da odpada tuptam delegacija od Roosevelta.

Onega navdušenja za Roosevelta, ki se je kazalo pred enim tednom, ni več, in nekateri Rooseveltovi delegati so danes manj za Rosevelta, kot so pa proti Bakerju ali kakem drugemu kandidatu, in prilika, da zna biti Newton D. Baker iz Clevelanda nominiran za demokratskega predsedniškega kandidata, dnevno narašča.

Očividno je, da bo dobil Newton D. Baker že pri prvem glasovanju nekaj glasov, česar se prvotno ni pričakovalo, ker noben delegat konvencije nima naloge, da glasuje za Bakerja. Da, skazalo se je celo, da bodo delegati gotove države, ki so dobili povelje, da glasujejo za Roosevelta, glasovali pri prvem glasovanju za Bakerja.

Da so pristaši Roosevelta na konvenciji naredili ogromno napako, ko so šli in agitirali za nadpolovično večino na konvenciji napram dvetretinski večini, to sedaj prizna vsakdo. Roosevelt je bil mnenja, da ima delegacijo v roki, kar se je pa skazalo, da ni res. Roosevelt je večeraj poslal na konvencijo besedo, da naj njegovi pristaši odneharjo z bojem proti dvetretinski večini. S tem je očividno priznal

prvi poraz na konvenciji. Odsek za pravila konvencije je sprejel načrt, da prevladuje za nominacijo dvetretinska večina do šestega glasovanja. Ako se ob šestem glasovanju dožene, da kandidat ne more biti nominiran, tedaj se da konvenciji na glasovanje, če še želi dvetretinsko večino, ali hoče navadno nadpolovično večino za nominacijo. Danes bo konvencija o tem odločevala.

Chicago, 27. junija. Kolikor se je moglo dosedaj dognati je večina delegatov demokratske predsedniške konvencije za takojšno odpravo prohibicije. Delegati so popolnoma neodvisni, in je v tem silna razlika od republikanske konvencije, kjer so imeli reakcionarji republikanske kandidate popolnoma pod klobukom. Senator Bulkley iz Clevelanda je vodja nasprotnikov prohibicije. Izjavil se je, da bo konvencija z večino odglasovala proti prohibiciji.

Chicago, 27. junija. Otvoritev demokratske predsedniške konvencije je bila nenavadno živahna, da skoro divja, ko so delegati kričali, tulili, korakali in plesali po dvorani, ko se je v otvoritvenem govoru omenilo, da mora biti prohibicija odpravljena. Še nikdar prej ni bilo prvi dan konvencije toliko navdušenja med delegati kot v pondeljek. Vsi demokrati so polni prepričanja, da bodo v jeseni zmagali in da bo prohibicija odpravljena, in to daje zbranim delegatom pogum, radost in energijo.

Senator Barkley, ki je imel otvoritveni govor demokratske konvencije, je rekel: "Raditega

torej, da se skaže današnja volja ameriškega naroda glede tega predmeta, o katerem je očitno splošni spor v Ameriki, mora ta konvencija odobriti resolucijo, da se priporoči kongresu, da odpravi ..."

Do sem je senator Barkley prišel s svojim govorom, naprej pa ni mogel. V dvorani je nastal tak hrušč med delegati, ki so kričali, da se mora prohibicija odpraviti, da je bila vsaka beseda zaman. Kot bi trenil so se dvignile delegacije vseh, razven devetih držav. Zastave držav so se dvignile, delegati so začeli plesati po dvorani in tuliti kot Indijanci. Kakih 800 delegatov se je udeležilo divje demonstracije. Skozi dvanaest let je bil zapovedan molk o prohibiciji. Nihče ni smel ziniti besede, danes pa je prvič, ko je prohibicija uradno obsojena, in delegati od veselja niso vedeli, kako bi pokazali radost.

Delegati so divje prepevali "How dry I am" in "Happy days are here again." Le delegacije iz držav Utah, Mississippi, Oklahoma, Virginia, Kansas in Alabama se niso udeležile demonstracije.

Govor senatorja Barkleya je bil mojstersko delo. V dve uri dolgem govoru je Barkley postavil republikansko stranko popolnoma v nič, rekoč, da je ameriški narod težko bolan, ker je imel 12 let zdravnika, ki ga je polagoma pripravljval v smrt. Treba je torej operacije od spretnega specialista, ako hoče narod ozdraveti.

* Prihodnji evharistični kongres se bo vršil v Buenos Aires.

Konvencija Hrvatske Bratske Zajednice gradi domove za stare in mlade

Gary, Indiana. Konvencija Hrvatske Bratske Zajednice ki je bila otvorjena 13. junija, se bo najbrž zaključila danes, 28. junija. Samo čitanje pravil in tozadevne razprave so trajale osem dni. V soboto je konvencija sprejela dva velevažna zaključka. Delegacija je sklenila postaviti novo stavbo za osirotele otroke članov H.B.Z. Ze sedaj imajo več stavb in 127 sirot v teh stebah. Zgradili bodo novo poslopje, ki bo veljalo \$25.000. Obenem je bil sprejet predlog, da glavni odbor stopi v dogovore z eksperti, in da se naredi načrt za farmo za ostarele člane Zajednice. Kakor hitro bodo načrti gotovi, se morajo predložiti članstvu na glasovanje. Sprejet je bil nadalje predlog, da se na društvenih sejah ne sme čitati nobeno pismo, prošnja, oglas, časopis ali slično, ki nima stikov s poslovanjem društva ali Zajednice, če ni odobreno po gl. izvrševalnem odboru. Komunisti so to smatrali za ugonobitev demokracije v Zajednici, in sledila je dolga debata, toda točka je bila sprejeta. Nova pravila stopijo v veljavo 1. oktobra, letos.

Nekaj zanimivih novic iz lorainske naselbine

Naš lorainški rojak Joe Mihelič je s svojo dosledno vztrajnostjo gradiral na University of Dubuque, Dubuque, Iowa. Dobil je A.B. priznanje v kemiji. Mladenč je bil ves čas nenavadno marljiv in vztrajen pri svojih študijah. — Iz Collinwooda so pripeljali na tukajšnje pokopališče truplo ranjke Mrs. Bombač, ki je bila mati soproge našega slovenskega zobozdravnika dr. Mramorja. Pevski zbor "Naš Dom" je pod vodstvom Mr. Seme-ta zapel v cerkvi in na grobu krasne žalostinke. — Rokaj Klinar si je v tovarni poškodoval oko. Prepeljali so ga v bolnico, kjer mu pa očesa niso mogli rešiti, tako da ne vidi več z njim. — Miss Vida A. Kumše, hčerka Mr. in Mrs. Kumše, je gradirala za učiteljico višjih šol. Miss Kumše je prva Slovenka v Lorainu z enakim izpitom. — Člani Slovenske Čitalnice v Lorainu priredijo v nedeljo, 3. julija piknik, pa ne za dobiček, ampak samo za razvedrilo. — Pevsko društvo "Naš Dom", priredi dne 17. julija veliko pevsko prireditev, o kateri bomo še poročali.

Listnica uredništva

Naročnik. Dokler so delnice ali bondi v vaši posesti, vam ni treba plačati davka. Toda če jih hočete prodati, tedaj bo morala banka, ki posreduje, plačati davek, katerega vam bo pozneje zaračunala. Obrnite se tozadevno na našo slovensko banko, The North American Trust Co. — A.K. Zvišana poština za pisma še ni v veljavi. Pazite na "Ameriško Domovino", in boste že pravočasno zvedeli. — Tajnik. Zvezna vlada bo računala 10 odstotkov od vstopnine vaše prireditve. Ako je vstopnina k prireditvi 40 centov ali manj, tedaj ni treba plačati davka. Ako je pa vstopnina nad 40 centov, se mora plačati davek. Zglasiti se morate v zveznem davčnem uradu, v 2. nadstropju glavnega poštne poslopja.

Kako se razdeli denar, katerega so plačali ljudje za svetovno rokoborbo

New York, 27. junija. Sedaj so v redu računali rokoborbe za svetovno prvenstvo med Nemcem Schmelingom in med ameriškim Litvinom Sharkeyem. Ljudje so plačali vstopnine \$429.000. Poleg tega so znašali dohodki še \$50.000, in sicer \$45.000 so plačale filmske družbe za kazanje slik in \$5000 prodajalci pijače na prostorih rokoborbe. Toda oba borca ne dobita od teh \$50.000 nobenega dobička. Država New York in zvezna blagajna dobita \$68.000 v davkih, torej ostane še \$361.000. Od te svote dobi Schmeling \$153.425, ali 42 odstotkov in pol, in Sharkey dobi 10 odstotkov ali \$36.100. Schmeling mora plačati od \$153.425 20 odstotkov zveznega dohodninskega davka ali \$30.685, torej mu ostane še \$122.740. Ko se vrne v Nemčijo, mora tam plačati nemški vladi 28 procentov dohodninskega davka, kar zneso \$34.367, naker mu ostane \$88.373, in od te svote mora plačati 40 procentov svojem managerju, kar zneso \$35.349, in mu ostane torej od vse rokoborbe čistega \$53.024. Več kot \$100.000 so pogotnili davki in predpriprave za boj.

Napredujejo z oglasi

New York, 27. junija. American Newspaper Association naznanja v posebnem buletinu, da so mnoge ameriške tvrdke, ki so tekom depresije stalno oglaševale v časopisih, imele najboljše dobičke v trgovini. Neka avto tvrdka, ki je povečala svoje oglaševanje za 33 odstotkov, je prodala za 40 procentov več avtomobilov. Neka tvrdka za električne refrigeratorje, ki je v letu 1929 plačala \$200.000 za oglase, je prodala 51.000 ledenic, v letu 1931 pa je potrošila za oglase \$400.000, in je prodala 107.000 električnih refrigeratorjev. Stiri velike in znane kompanije so v letu 1930 potrošile \$20.000.000 za oglase, v letu 1931 pa so potrošile \$26.000.000, in se je njih prodaja povečala za 111 procentov. Oglaševanje je največja moč za trgovino.

Nehvaležnost je plačilo

Wrey Welmer, 1920 E. 20th St., je šel po Euclid Ave., blizu 9. ceste, ko ga nagovori neko lepo oblečeni neznanec, ki mu pove, da je bil v New Yorku popolnoma oropan in da je brez sredstev. Welmer je vzel siromake s seboj, mu plačal dobro kcsilo, potem ga pa celo povabil na dom, kjer mu je dal požirek dobre pijače in ga celo povabil, da prenoči pri njem. Ponoči se pa Welmer zbudi, in tuje ga je z gorjačo neusmiljeno pretepala in mu prizadajal urez z nožem preko vratu. Welmerja so morali odpeljati v bolnico, in ko se je vrnil, je dognal, da mu je tuje do malega odnesel s stanovanja vse perilo in obleko.

Mestni čeki

Mesto si bo prihranilo več tisoč dolarjev, ko je zvezni davčni urad odločil, da na mestne čke ne bo treba pritiskati znamk za dva centa, kot določa nova zvezna davčna postava. Mesto izda na leto skoro en milijon čekov.

Jakob Germek

Ranjki Jakob Germek je bil član društva Lipa št. 129 SNPJ, kar je bilo izpuščeno iz včerajšnjega poročila.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po razpisu: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 8 centa.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

88

No. 151, Tue., June 28th, 1932

Našim naročnikom

Sledeče besede so namenjene našim cenjenim naročnikom in našim prijateljem. In sicer onim, katerim je že potekla naročnina in onim, katerim slednja v najkrajšem času poteče. Prosimo vse take naročnike, da izpolnijo svojo dolžnost napram dnevniku in da nam ne povzročajo nepotrebnih potežkoč in dela pri vzdrževanju slovenskega dnevnika.

In s tem ne prosimo in ne zahtevamo ničesar več, kot samo to, kar nam gre. Naročnik dobiva redno svoj list, in za to redno pošiljanje pričakujemo, da se plača malenkostna svota, kot znaša letna naročnina in dnevnik. Tudi ne pričakujemo nobenih darov ali dobrovoljnih prispevkov, pač pa samo določeno naročnino, ki je v primeri s stroški za izdajanje dnevnika, jako nizka.

Kdorkoli ne more, da bi poslal naročnino za celo leto naprej, lahko plača za šest mesecev ali pa za tri mesece. Najceneje je seveda, ako se plača za celo leto, ker znaša naročnina samo \$5.50, dočim znaša za 6 mesecev \$3.00, za tri mesece pa \$1.75, in plačate sedem dolarjev na leto, ako plačujete trimesečno. Kdor pa nikakor ne more plačati, je pa prošeni, da temu primerno naznani upravi lista, in mi bomo tozadevno knjige uredili.

Nikakor ni lepo, niti dostojno, dnevnik vsak dan dobivati v roke, ga čitati, a se pri tem ne zmeniti za opomine in prošnje, končno, kot se večkrat zgodi, pa reči: "Zakaj so mi pa pošiljali list! Jaz ga ne morem ali pa nečem plačati. Sicer med našimi naročniki ni dosti takih, toda dobi se tupa-tam eden ali drugi.

Nam je prav dobro znano, da danes prevladujejo skrajno slabi časi, slabši časi, kar jih je videla kdaj prej Amerika. Zato pa tudi gre naše potrpljenje tozadevno do skrajnosti in čakamo in čakamo z največjo potrpežljivostjo. Prav neradi komu ustavimo list, dokler nismo k temu prisiljeni. In to je dobro znano tudi mnogim našim naročnikom, ki so nas zaprosili, da jih počakamo, in da nam gotovo povrnejo vso naročnino ob prvi ugodni priliki.

Tozadevno so Amerikanci na tisočkrat boljšem stališču. Ako hočete vi ameriški dnevnik, morate plačati takoj tri cente zanj, ali pa plačujete tedensko na svojem domu. Kakor hitro ne plačate, je list brezpogojno ustavljen in ga ne dobite več, ako zopet ne plačujete. Izdajatelj slovenskih časopisov pa niso tako srečni. Tisoče in tisoče naročnikov je, ki niso že leto ali več plačali svoje naročnine, in se naravnost čudimo, odkod prihaja denar, da se zaklada, ker kolikor je nam znano, nima noben slovenski časopis privatnega kapitala, kot ga imajo ameriški časopisi, ki pa kljub temu ne čakajo svojih naročnikov, pač pa brezobzirno ustavijo list, ko poteče naročnina.

Je pa tudi še precej ljudi, ki vedno kupujejo in plačujejo potrebne stvari. In med najbolj potrebne stvari spada danes v Ameriki gotovo časopis, kar se tiče našega naroda. Kdor misli, da je dovolj, ako se briga za želoдец, za druge stvari se pa ni treba zmeniti, ta je malo poučen, kako se je treba ravnati v današnjih razmerah. Kar je hrana za želoдец, to je časopis za dušno hrano. Kdor drugače misli, ta ne bo čital časopisa, ker se mu to zdi potrata časa. A je vendar resnica, da človek danes brez časopisa ne more več dostojno shajati.

Med našimi naročniki jih je vse polno takih, ki nam pišejo in pripovedujejo, da brez "Domovine" ne bi mogli živeti, da raje pozabijo na jed, kot na časopis, in vendar se dobi tudi med temi precej takih, ki se jih mora neprestano opominjati, da plačajo naročnino, dasi bi jo v največ slučajih lahko brez vsakih slabih posledic za materialne svoje potrebe plačali.

In te besede niso samo za današnje čase, ko vsak ve, da je težko plačati, pač pa veljajo tudi za normalne čase, kajti tudi tedaj, ko je vsakdo delal, ko je imel neprestan zaslužek, je bilo težko plačati za časopis, katerega sicer tako silno radi čitajo, a večkrat neradi plačajo. Dobivamo številne dopise za društvene in druge prireditve. Koliko je dela z dopisi, da se jih spravi v dostojni in čedni obleki v javnost. Koliko črnila se porabi in papirja za reklamo društvenih in drugih prireditev, a največkrat je plača — hvala lepa, včasih še tega ne, tupasem kaka jeza. In nekateri mislijo, da časopis pač za družega ni, kot da je za reklamo vsem na razpolago.

Kaj bi rekli številni uslužbenci, ki marljivo delajo pri časopisnem podjetju od zore do mraka, ako bi jim nke sobote, namesto plačila dali v roke — lepa hvala Tone, John, Mike, Frank in drugi, dobro ste delali. Lepa hvala. Denar ni za vas, denar je samo za banke!

Ali bi nas pogledali! In ravno tako bi lahko rekli družbi, ki prodaja papir, ki sam velja tisoče in tisoče dolarjev na leto. Koncem meseca bi rekli družbi: hvala lepa, ker ste bili tako prijazni in nam dali papir. Po smrti dobite plačilo!

Prosimo torej ponovno, da sleherni naročnik, ki rad čita, ne pozabi, da ko poteče naročnina, da jo tudi ponovi. Mi storimo svojo dolžnost napram vam, ko ste naročili časopis. Prosimo, da tudi vi storite svojo!

D O P I S I

Cleveland (Collinwood), O.

—Tam pri "Soči" se pojavljajo sumljiva znamenja. Skoro bi se lahko reklo, da se dvigajo oblaki prahu in nič se ne ve, kdaj se zgrabijo s Pijemontezarji. Grnate, šrapneli, karteče, bombe, vse to se vozi, nosi; seveda čisto na tihem. Treba bo tudi nekaj vaj, da se posadka privadi k orožju, sicer bi dobili žuljave roke, kadar bo treba take stvari premetavati po cele dneve. Samo za to se bo vršila generalna vaja dne 3. junija na Močilnikarjevi farmi. Tam bo imelo pevsko društvo "Soča" svoj letni piknik in kdor je v dvomu, naj pride te vaje pogledat in poslušat.

Več pevskih društev in tudi vsi prijatelji "Soče" bodo navzoči. Da bo tu zabava, ni vprašanja. Zato pridite in uživajte zabavo v naravnih lepoti košatih dreyes. Prosta vožnja od Slovenskega doma. Ali boste prišli? Menda ja...

Prijazno vas vabijo člani

Soče.

Cleveland (Collinwood), O.

—Sicer smo že v poletni sezoni in dasi so razglašene počitnice v šolah vseh vrst, imamo v Collinwoodu v Slovenskem domu šole sedaj zaključek šole. Po navadi so lenuhi vedno zadnji, a v tem slučaju je ravno nasproten vzrok pozni zaključitvi. Kolikor mi je znano po odlokih šolskega odbora, se bo cela stvar zaključila takole: V sredo, 29. junija ima šolski odbor svojo sejo zajedno s starši šolske mladine, kjer se bo vršila zaključna šolska veselica v prosti naravi, kar se bo vršilo dne 10. julija na Kauško-vi farmi. Da bo to nekaj novega za okraj v okrožju Slovenskega doma, ni treba posebno poudarjati. Rabilo se bo malo sodelovanja od posameznikov, največ pa bo pripomogla dobra volja, ko bomo videli našo mladino veselo. Razumljivo je, da šola nima sredstev za razmetavat, prepričani pa smo, da nam bodo trgovci, kakor posamezniki, narodno čuteči rojaki, priskočili na pomoč, kar nam je že obljubljeno. Dne 10. julija bo dan mladine in da bo ta dan poln dobrega razpoloženja, naj se pokažejo v sredo večer, da se pripravimo.

Član šolskega odbora.

Cleveland (Newburg), O.

Slovenska Dobrodelna Zveza je bratska podpornica organizacija. Ako pogledamo razvoj in napredek te organizacije v splošnem, je lahko vsak član in članica ponosen, da spada pod okrilje Slovenske Dobrodelne Zveze. Z dopisi si pa lahko člani SDZ izražajo svoje mnenje: ali so zadovoljni ali ne, kje je prav in kje ni prav. Vsak ima svoje mišljenje in tudi jaz sem pripravljen malo o tem pisati.

Časi se izpreminjajo in menim, da še nikdar tako kot zadnji dve leti. Doživeli smo težke čase, da se mora vsak boriti za obstoj in za košček vsakdanjega kruha. Od dne do dne stiskalnica svetovne krize pritiska bolj in bolj; pred seboj vidimo samo črno bodočnost in obup. V bližnji bodočnosti se bo pojavila lakota in ta se takorekoč že danes drži za kljuko na hišnih durih ubogih. Prepričan sem, da veliko članov SDZ bo in so že lačni, a kljub temu še plačujejo mesečni assement, za kar si pritržajo od svojih ust. Ni več daleč dan, ko bo treba reči: "Naši člani in članice SDZ potrebujejo rešitve! Vse članstvo z gl. odborom vred, bodo morali sprevideti, da je rešitev v pravici in bratski ljubezni. Obrniti se bo treba na vse sklade, kjer je kaj denarja, ali pa se bo certifikat uveljavil, da bo toliko vreden, da si član vsaj za nekaj časa opomore. Mislim, da si bo član lahko izposodil na svoj certifikat denar in s tem denarjem plačal samo assement. Gotovo je, da postava tega ne dovoljuje, toda tisti, ki so postavili naredili, niso videli bodočnosti

in ne revščine sedanjega časa. Vsem članstvu SDZ in gl. odboru naj bo odkrito povedano, da nekaj se mora ukreniti na vsak način. Vem, da si bo kdo mislil: "Ta hoče pa SDZ na boben spraviti!" Ne, ne! Ravno na ta način se da SDZ rešiti za bodočnost. Kaj pomaga, ako je vse članstvo črtno, od kje bodo dohodki? Se jih je nekaj, ki ne občutijo revščine v taki meri, toda tudi tisti pridejo še na vrsto.

Črtani člani. — Vsakega delavca denar je krvavo zaslužen. Vsak član, ki je danes na tem stališču, da je črtan, so se mu oči odprle in ve kaj je. Veliko jih je, ki bodo rekli: "Pa bi bil šel na sejo, pa bi društvo založilo zanj." Dobro, vzemimo društvo, ki šteje 300 članov. 30 članov je brezposelnih in brez sredstev. Kje more društvo zakladati več mesecev, oziroma nekaj let za take člane? Pritisk je tako daleč, da tudi oni člani, ki lastujejo svoje domove, ne bodo mogli več plačevati assementa in čež nekaj časa bo prišlo to še na najbolj bogate in takrat se bomo šele zdramili, ko bo prepozno.

Bolniška podpora. — Ta je tudi velike važnosti za celokupno članstvo SDZ. Podpiram vse one, ki se trudijo in streme za napredek SDZ. Saj to je vsakega člana sveta dolžnost. Omenja se celo naše zdravnike, da niso dovolj strogi, da so dobrodušni. Toda odgovor je lahko dati, da visoko izobražena oseba kot so naši zdravniki, veliko bolj občuti revščino in trpljenje v svojem srcu, kot pa navaden, priprost delavec. Zato lahko rečem, da srce je sveta stvar in se tudi vse izvršuje po sveti dolžnosti do bližnjega. Preženi smo slabe čase, pa bo ta kočljiva točka rešena.

Bolniški obiskovalci. — Na te osebe, oziroma člane se veliko zanese, ko nam na sejah poročajo o stanju naših bolnih bratov in sester. Na društveni seji se potem lahko dočuti, kdo je vreden bolniške podpore in kdo je ni vreden. Ako pa pogledamo bolj globoko resnici in obraz, bi bilo pa to delo težavno celo za izkušene zdravnike. Kaj obiskovalec ve o boleznih? In se to tudi od njega zahtevati ne more. Kdor je dobro pokrit in težko diha, ta je vreden bolniške podpore. Kdor ima nogo zavezano, ravno tako. O tem je treba dobro premisliti in v tem oziru bi se lahko prišlo do tega, da bi vsi oni dobili podporo, ki so v resnici potrebni.

Želim še večjega napredka v bodočnosti in sem tudi prepričan, da bo, ako si vsi vzamemo k srcu to, da pravica in ljubezen naj vodi vse članstvo Slovenske Dobrodelne Zveze.

Anton Ferfolja,

član društva Mir št. 10 SDZ.

Euclid, O. — Prislovica se glasi: Kdor vedno doma tiči, ta nič vreden ni! Z Mrs. Sturm smo se domenili, da gremo obiskat njene soproga, Mr. Andy Sturma, katerega je prenesta N. Y. C. železnica v mesto Buffalo, N. Y., kjer je sedaj zaposlen. Z nami je šla tudi moja soproga, Mrs. Segulin, ki se je izrazila, da je bila tega bolj vesela, kot pa takrat, ko se je prvič možila. Vendar pa ne tako kot takrat, ko se je možila v drugič, kar me zelo veseli. Brez vsake nesreče smo dospeli okrog enajstih dopoldne v Buffalo. Presenetili smo Mr. Sturma. Bil je zelo vesel, ko je zagledal pred seboj nenadoma svojo soprogo in sinove. Meni so naročili, naj zapeljem k Mr. Jermanu. Ta nas je zelo vlijudno sprejel ter nam tudi takoj potstregel z jedačo in pijačo. Njegova prijazna hčerka Jennie nas je peljala okrog po mestu. Videi smo lepe parke in druge zanimive stvari. V mestu je tudi precej tovarov, ki pa zelo slabo obratujejo v tem času.

Zahvaljujemo se prav lepo družini Jermanovi za nadvse prijazen sprejem in postrežbo, ki so nam jo izkazali. Hvala tudi

hčerki Jennie, ki nam je vse tako prijazno razkazovala in vsako stvar pojasnila. Odločili smo se, da gremo pogledat tudi Niagarske slapove. Jaz sem bil že tam pred nekako 18 leti, toda želel sem jih videti ponovno in hotel sem, da vidi tudi moja soproga to čudo narave. V resnici se je silno čudila krasnemu vodopadu, posebno zvečer, ko se luči zasvetijo in razsvetljuje slap v tisočih čarobnih barvah. Mrs. Segulin in Mrs. Sturm sta rekli, da jima bo ta pogled ostal v vednem spominu.

Potem smo se odpeljali zopet v Buffalo k Jermanovim, kjer smo se še nekaj časa prav imenitno zabavali. Toda čas odhoda je prišel in poslovili smo se od te prijazne družine. Mr. Jerman, hčerka Jennie in Mr. Sturm nas spremili 20 milj daleč ven iz mesta. Tam smo si še enkrat stisnili roko in nadaljevali pot proti državi Ohio. Tudi vožnja nazaj je bila jako lepa in smo dospeli domov brez vsake nezgode.

Še enkrat se vsem skupaj pri srčno zahvaljujemo za prijaznost ter jih iskreno pozdravljamo s željo, da se zopet kmalu vidimo.

Frank Segulin.

Pravni nasveti

Piše Frank V. Opaskar

Vprašanje: Pred enim letom sem se pogovoril z gospodarjem neke kmetije, in sem plačeval 250 dolarjev najemnine za njegovo kmetijo in hišo. Nasadil sem več kot 50 akrov zemlje z različnimi pridelki. Sedaj, ko je vse začelo rasti, me hoče pa spoditi s farme, čeprav mu ponudim rent ali najemnino. Pravi, da najina pogodba nič ne velja, ker je bila za dobo štirih let in ne zapisana. Prosim pojasnila. —F.P.

Odgovor: Postave te države zahtevajo, da če je najemniški pogovor ali pogodba za več kot tri leta, da je spisana in podpisana od dveh priči in potrjena od notarja. Če je pa najemnina za manjšo dobo kot tri leta in pa več kot eno leto, ni treba drugega, kot imeti spisano pogodbo. Za krajšo dobo kot eno leto, je pa ustmena pogodba zadostna. Razvidno je torej, da če ste se pogodili za dobo štirih let, ne da bi imeli kaj zapisanega, ne velja. Radi tega vam je nemogoče preprečiti gospodarju, da vzame farmo nazaj. Dati vam moramo pismo obvestilo, da se v treh dneh izselite s kmetije.

Svetoval vam bi pa, da kadar vam da tako obvestilo, da se ne izselite takoj, ampak da si najamete odvetnika in se zagovarjate na sodnji, ker mogoče je, da dosežete kaj, ker ste nasadili kmetijo z namenom, da boste uživali pridelke za štiri leta. Tehnično vam ni mogoče napraviti ničesar, praktično je pa mogoče, da boste gospodarja prisilili, da vam povrne vsaj, kar ste investirali v farmo.

Vprašanje: Neki real estate agent me nagovarja, da bi kupil neko posestvo, ki bo od sodnije prodano. Jaz se pa bojim, ker sem slišal, da se lahko prejšnji gospodar in njegovi dolžniki spet lahko vknjižijo na premoženje. Hvaležen bi vam bil, če bi mi dali pojasnilo v tem. —L.S.

Odgovor: Sodnijska prodaja premoženja potom "foreclosure" se je izpremenila v zadnjih 20 letih tako, da ste sigurni, če kupite to posestvo. Kadar prične tožbo kak vknjiženi upnik, zahteva sodnja v tem okraju, da se pregledajo sodnijske knjige, da se najde vse druge upnike in jih vse skupaj pridružio tožbi za prodajo hiše. Sodnja potem razvrsti te dolgove po njih prednosti, proda premoženje in plača upnike po njih prednosti. Seveda, nekateri ne dobijo plačano za njih dolg, če se premoženje ne proda za zadostno ceno. Ampak noben upnik nima več pravice potem do tega premoženja in to garantira tudi kompanija, ki pregleda

vso stvar, predno je premoženje prodano. Upniki imajo pravico tirjati prejšnjega gospodarja, ampak ne premoženja. Zato ste vi lahko brez skrbi, če kupite hišo, katero bo sodnja prodala.

Vprašanje: Šel sem k nekemu odvetniku, da bi zaplenil denar, katerega dobiva neka oseba kot pokojnino od American Steel & Wire Co., ki mi dolguje več kot 300 dolarjev. On mi je rekel, da je to praktično nemogoče. Ali je to res? —H.G.

Odgovor: Če Anton dolguje Jožetu in Martinu pa Antonu, potem Jože lahko ustavi denar, katerega dolguje Martinu Antonu in tako je plačan dolg, katerega dolguje Antonu Jožetu in dolg Martinov. Če pa Anton dolguje Jožetu in Jože pronajde, da Martin vsak mesec podari Antonu 50 dolarjev, se to darilo ne more ustaviti ali zapleniti. Tako je s pokojnino, ki se smatra kot darilo, zato ne morete prisiliti kompanijo, da vam plača denar, katerega plačuje vašemu dolžniku kot pokojnino.

Vprašanje: Gospodar našega stanovanja nam je pobral vrata in okna, ker mu ne moremo plačati rent. Mislimo, da to ni prav in da ga lahko tožimo.

Odgovor: Ko ne plačate najemnine ali rent, izgubite vso pravico do tistega stanovanja in ima gospodar pravico zopet posesti stanovanje. Del stanovanja obstoji iz vrat in oken in jih gospodar lahko pobere, ker so njegova last. Če se pa zlepa ne izselite, potem vas lahko izžene sodnijskim potom. Država zahteva davek od gospodarja, banke zahtevajo obresti od njega, plačati mora za vodo, kate-ro rabite itd. Vidite torej, če mu ne morete plačati najemnine, da on tudi ne more plačati svojih obveznosti in izgubi svoje premoženje. Vi, ki ne morete plačati rent, se ne jezite nad gospodarjem. Če bi se gospodarju odvzelo breme in bi mu ne bilo treba plačevati davka in drugih obveznosti, če mu najemniki ne plačajo, bi tudi gospodar drugače postopal s svojimi najemniki.

MAČSEVANJE ZRAKOPLOVCA

Mlad španski zrakoplovec, Hamamatsu, se je bil zaljubil v izredno lepo služkinjo, ki je stanovito zavračala vse njegove ljubezenske ponudbe. To je zaljubljenega fanta strašno razjezilo, toda svojo jezo je znal prikrivati. Povabil je dekleta na vožnjo v zrakoplovu. Dekle je šlo z njim, nič hudega sluteč. Zrakoplovec je svojo spremljevalko le navidezno privezal v jermenom na sedež in se vzdignil v zrakoplovu v višino. Ko je bil kakih 600 metrov v zraku, je začel prevračati aeroplan in delal toliko časa, da je deklo padlo iz aeroplana. Ljudje so našli samo maso raztrganega mesa na tleh. Zrakoplovec pa prijel in je priznal, da je nalašč ubil dekleta.

IMENITEN PRIMEK

V Aziji se nahaja kraljestvo, ki je po svojem obsegu manjše kot država Michigan. Vlada, ali kakor ga nazivljejo: maharaja, ima tako dolg častni primek, da vzame dva dni in dve noči, če se ga hoče povedati ali prebrati.

Odgovori na vprašanja

Pravilni odgovori na vprašanja, ki smo jih stavili včeraj v "Ameriški Domovini" so:

- 1.—1910.
- 2.—Hrvatska Katolička Zajednica.
- 3.—Da se uravna zadevo nemške vojne odškodnine in mednarodne dolgove.
- 4.—Anton Kline.
- 5.—8. novembra.
- 6.—Louis Adamič.
- 7.—George Washington.
- 8.—Dubrovnik.
- 9.—Los Angeles, Cal.
- 10.—Fred Kohler.

Če verjamete al' pa ne.

Nikdar še ni bila potrebna tolika varčnost, kot je v teh časih. Vsako stvar je treba 19 obrniti, predno se jo da iz roke. Tudi jaz stiskam na vse štiri svetovne strani, ker mi je to naročil visoko spoštovani gospod Hoover, ki mi je pred štirimi leti obljubil polne lonce mesa in dva avtomobila v garaži. Toda možak se je premislil in požrl besedo, ki mu je pa k sreči ostala v želodcu, kjer ga sedaj precej tišči.

In resnica je, da danes vsak hrani in varčuje na vse pretege, ampak vse skupaj nas je pa prekosil neki farmer, ki je v resnici dokazal pravo umetnost v varčevanju. Naj vam povem vso zgodbo, potem pa lahko sami sodite.

V malo podeželsko mesto se pripelje farmer v malem vozičku, na eno konjsko silo. Ob rampo pred edino trgovino priveže konja, potem pa nasuje v krmlino torbo ovsu in jo priveže konju na glavo, da se bo konj nabasal ovsu, med tem ko bo on nakupil potrebne stvari. Ko priveže torbo, vzame z voza domaćega petelina, ki ga je pripeljal seboj in ga priveže za nogo ob rampo poleg konja.

Konj začne z vso vnemo mleti oves, petelin pa tudi vneto pobira ovseno zrnje, ki je slučajno padlo na tla iz krmline torbe. Okrog konja in petelina se je kmalu zbrala gruča farmerjev, ki se niso čudili konju, ki je z obal oves iz torbe, ampak čudili so se, zakaj je farmer privezal petelina poleg konja. Farmer pa jim je vso stvar pojasnil, rekoč:

"Vsak dobro ve, da če konj še tako pazi, vendar pa ne more pomagati, da ne bi padlo nekaj ovsu na tla. In ta raztreseni oves bi bil izgubljen tukaj v prahu. In ker mora danes človek na vsako stvar gledati, da konec ne vzame, sem vzel seboj našega petelina, da sproti pozablje oves, ki ga konj raztrese. Tako vse ostane doma in sta konj in petelin siti."

"Mama, čaj sem že precedila!" zakliče osemletna Rozika. "Torej si našla precej jalk za čaj, ki ga pogrešam že tri dni?" "Ne, čaj sem precedila na muhalniku. Samo malo sem ga upognila na sredi, pa je ravno tako dober kot precej jalk."

"Kaj, na muhalniku si precedila čaj?"

"Nič se ne hudujte, mama, saj sem vzela onega, s katerim smo še lansko leto pobijali muhe."

Na pravi ekonomski podlagi je obratoval svojo farmo neki farmer na srednjem zapadu. Ker ni mogel vsega obdelati sam, je moral imeti hlapca. Toda radi slabih časov, ker pridelki niso prinesli skoro nič, tudi hlapca ni mogel plačati. Dveletna plača hlapca je znašala toliko, kolikor je bila farma vredna in gospodar je prepisal farmo na hlapca. Potem je delal gospodar pri svojem hlapcu za hlapca. Ker mu tudi ni mogel plačati mezde, je v dveh letih dobil farmo nazaj namesto plače. Tako sta delala več let in še danes obratujeta farmo na tej podlagi in sta prav zadovoljna.

Že več kot pet let se tvojemu možu tako roke tresejo, da niti pisati ne more in šele danes je šel k zdravniku po nasvet?" "Ja, veš, saj za pisanje mu ni bilo toliko in je lahko prestajal, ampak sedaj pa niti vinskega kozarca ne more držati v rokah, zato je pa šel k zdravniku."

Obtoženec stoji pred sodnikom, ki ga vpraša: "Ali ste imeli takrat, ko ste storili to dejanje, popolno oblast sam nad seboj?"

"Nak, gospod sodnik, oblasti pa nisem imel nobene, ker je bila moja žena z menoj."



EUCLID RIFLE and HUNTING CLUB.

J. D.



Saj sem vedel, da bo tako. Pripovedoval sem našim fantom, da bodo toliko časa hodili po tiste golobe, da bo eden kaj staknil. Zgodilo se je zadnje sredo in jim prav privoščim. Zgodilo se je namreč, kakor sem jaz prekoval, da jih bo Mlakar zbil vseh 25, predno bomo zvedeli, kdo bo demokratski kandidat za predsednika Zed. držav. In zadnje sredo se je priporočil vsem lovskim patronom, posebno pa sv. Evstahiju, ki ima vse jagre pod svojim okriljem. Potem se je ogledal za solnce, pogledal od katere strani piše sapa in zaklical: "go!" Golob plane izza pregraje, najprej naravnost, se prevrne in zleti na levo, šine kvišku in sune na desno, kamor ga je pritisnil veter. Naš Jože pa s puško za njim. Se reče, saj Jože ni letel s svojimi 200 funti po zraku za golobom, ampak ga je samo zasledoval z muho na puškini cevi. In ko se mu je zdelo, da se je golob že dovolj nigril v svoji prešernosti, je Jože pritisnil na petelina, bum — in golob se je razsul v prah in pepel. Bravo! Je bilo mnenje ostalega štaba. In potem jih je Jože klatil, lepo enega za drugim, da jih je izstrelil 25 s 25 strelji.

Takrat je pa zagrmela čast in slava iz grl navzočih, da so se Močilnikarjevi hrasti in javori sumljivo zamajali. Od vseh strani so mu letele čestitke in gotovo bi mu bili položili na glavo lavorov venec, da so ga imeli pri roki.

Naš klub ima lepo in krščansko navado, da vsakemu, ki zbi je 25 golobov s 25 strelji, da nagrado pet dolarjev. To nagrado navadno spremlja iskrena želja navzočih, da bi nagrado položil na oltar žejnih jagrov, kar je naš Jože tudi upošteval in so takoj na mestu spremenili nagrado v bistrega ohačjana. Torej je šla nagrada mesto v žep po grlu in koristila vsem, razen tistemu, ki to piše in ki pretaka nevošljive solze, da ni bil navzoč pri splošnem delanju telesnih dobrih del.

Ta Mlakarjeva izurjenost v streljanju, bo šla gotovo za nohte obema strelskima kluboma, ki se bosta udeležila strelske tekme na 4. julija na Močilnikarjevih farmah. Sicer se nekaj namiguje od strani, da bomo mi zmagali, "če ne bo dež" itd., ampak se nič ne ve brez ciganke. Rainbow Hunting klub in St. Clair Rifle klub se pridno vežbata za tekmo. Kakor sem slišal, sta poklicala vse letnike pod orožje, erzaczerviste in črnovojnikke. Naš klub pa, ki ima zmago že v žepu (klub vselej pred tekmo in se po tekmi kisle držimo in praznujemo častni poraz), se pa samo pridno pripravlja za mirovno konferenco in razorožitveno

konferenco narodov, ki se bo vršila takoj po streljanju v kanti na Močilnikarjevi farmi. Tam bo čakala municija na svojo težko usodo in padale bodo žrtve (bolj proti večeru) in narod se bo veselil, da je svetovnega klanja golobov konec. Nastopilo bo kakih 300 pevskih zborov skupaj in posamezno, na plesnem paviljonu se bo raztegnil meh, peto bo udarila po dilah in zavrteli se bomo v štajarišu za našimi ženicami in dekleti.

Vsi strelci vseh treh klubov in tudi drugi, naj pripeljejo svoje ženske seboj. Kdor je tako srečen, da nima še žene, naj pripelje dekleta. S tem se ji bo jako prikupil in je lahko prepričan, da bo šel o pravem času domov. Fantje in vdovci si bodo pa lahko pečali še drugi dan in pogrevali spomine od prejšnjega dne, če jih Maks namreč ne bo spodil domov.

Ker je Toneta Glažarja farma tam blizu, si bomo lahko ogledali nov zarod, če nam bo to dovolil Jože Pograjec, ki je bil za botra.

Torej na 4. julija je sestanek vseh lovcev, njih žlahte in vseh prijateljev in znancev na Močilnikarjevih farmah. Vsakemu bo žal, ki bo prišel na piknik — če si ne bo pomagal po svoji moči do svetovne razstave pečen in bratrance ohačjana.

Dne 19. in 22. junija smo tako streljali:

Mlakar 15 25
Jerman 15 12
Gole 16 —
Prah 15 20
Marn 17 15
Dolenc J. 19 16
Ogrin 20 19
Leonardi 23 14
Mandel — 19
Sepic — 17
Dolenc S. — 18
Janževič — 21
Jazbec — 13
Bruss — 10
Jerič — 15

FANTIČI OBLEČENI V KIKLJE

Med podeželskem prebivalstvom na Irskem je še danes trdna vera, da zli duhovi ukradejo dečke, nikdar pa ne deklice. Zato matere oblačijo svoje dečke v kijklje toliko časa, da že precej odrastejo in nimajo "zli duhovi" nobene moči več do njih.

POVSOD DRUGAČE

Povsod "so drugačni običaji. Tako pri arabskih plemenih ženske ne smejo kuhati (blagor jim), na otoku Java vlaki ne vozijo ponoči in v Liberiji, zamorski provinci, ki se vedno zastavljajo svoje žene kot nekaj "surety bond" za posojilo.

17-letni Russell McWilliams iz Rockforda, Ill., ko v svoji celici premišljuje o smrti, ki ga čaka na električnem stolu radi umora motormana pri nekem ropu.

EARL DERR BIGGERS:

KITAJČEVA PAPIGA

"Kupec tukaj, toda okoliščine velevajo nekoliko h umalimali. Gospa Jordan bo raztolmačila. Če bom s teboj govoril po telefonu, obljudi dragoceni zavojček takoj odposlati. Potem pozabiti. Vsako zaupno obvestilo zame na Will Holley, Eldorado Times. Lepa puščava tukaj, toda preveč skrivnostna za poštenega trgovca, kakršni tvoj zvesti sin Bob."

Oddal je uradniku vzorec in plačal. Holley je dal še nekaj navodil radi intervjuja, potem sta se oba vrnila na glavno cesto. "Pojdiva v uredništvo," je predlagal časnikar. "Sedaj ni nikogar tam in sem radoveden, kaj se godi na Maddenovi ranchi."

V pusti uredniški sobi je Bob sedel na stol ob pisalni mizi. Holley je zamenjal klobuk s senčnikom ter sedel za pisalni stroj.

"Moj prijatelj v New Yorku je zgrabil z obema rokama," je spregovoril. "Ljubezniv je Madden, da mi je dovolil razgovor. Tako se bo Willa Holleya ime zopet enkrat bleščalo v velikih new-yorskih listih. Toda, veste, vaša namigavanja so me davi osupnila. Kaj prav za prav pa je z biseri? So pač še v San Francisku?"

"Ne. Moj sotrudnik jih ima!"

"Vaš — kaj?"

"Holley, če Harry Fladgate pravi, da se smem na vas zanešati, vem, da to drži. Tudi slutim, da bova potrebovala vaše pomoči!" In Bob je obirno razložil čudno osebnost strežaja Ah Kima.

"Presneto smešno!" se je smejal Holley. "Toda pripovedujte mi dalje. Zdi se, da nekaj vendarle ni v redu, čeprav je na zunaj videti vse prav."

"Charlie je dobil vtis, da nekaj diši. Tako rekoč vohal je. Saj veste, da so Kitajci posebno tenkočutni. Najprej sem se mu radi tega smejal in sem hotel bisere že izročiti. Tedaj me je pa po noči preplašil strašen krik na pomoč..."

"Kdo je klical?"

"Tony, Kitajčeva papiga. Morda sem se bedasto obnašal, — vendar sem zato odložil sklep, da bi izročil bisere." In nato je opisoval Bob, kako je zjutraj privolil, čakati do dveh popoldne, da bi medtem Chan klepetal s Tonyjem. Svoje poročilo je sklenil, kako je doletela ptica nenadna smrt.

Holley mu je očeto vsko mežikal. "Bodite prepričani, da bi bilo zame veliko veselje, če bi se bila na Maddenovi ranchi dogodila keka krvava drama. Bog ve, kako malo se v teh krajih dogaja. Kaj takega bi bilo kakor mana z nebes. Toda zdi se mi, da vas je razburil pregoreči Kitajec."

"Charlie je absolutno pošten." "Ne dvomim. Toda orientalec je in detektiv, zato mora biti nezaupljiv. Na Maddenovi farmi ni nič sumljivega..." Če je Tony tako skrivnostno kričal, je delal to pač iz stare navade.

"Tedad ste vi že tudi slišali o njem?"

"Da bi bil klical na pomoč, seveda ne. Toda ko sem se preselil semkaj, sem stanoval pri dr. Whitcombi ter mnogo časa prebil na Maddenovi ranchi. Tonyjevo besedišče je bilo vedno nekaj posebnega. Kakor bi bil preživljal svoje prejšnje dni med semimi nasilji in zločini."

"Pa njegov nenadni konec?"

"Moj Bog — žival je bila stara kakor zemlja. Tudi papiga ne živi večno. Seveda nekam čudne okoliščine zares — toda bojim se, da vaši pomisleki vašega očeta ne bodo navdušili. Maddenovo naglo jezo poznate. Vrgel vas bo iz hiše in razveljavil kupčijo. Doma pa ne boste mogli povedati drugega kakor to, da kupčijskih obvez zato niste



Anthony Hajna iz Bridgeport, Conn., je prvi gluho nemi, ki je dobil diplomu na John Hopkins univerzi v Baltimore, kjer je diplomiral. Skozi vse šole se je sam vzdrževal, s tem, da je bil zaposlen kot kurjač.

izpolnili, ker je poginila stara papiga."

"Pa samokres, ki ga je zmanjkalo s stene?"

"Kaj nenavadnega človek vedno lahko najde, če išče. Morda je Madden orožje komu podaril ali pa ga je vzel v svojo sobo!"

Bob Eden se je naslonil nazaj. "Najbrž imate prav. Da, čim dlje to reč premišlujem pri bellem dnevu, tem bolj se zdim sam sebi neumen." Skozi okno je zagledal, da je avto Charlieja Chana zavl mmo prodajalne kolonialnega blaga. Stopil je v vežo. "Ah Kim!" je zaklical.

Rejeni havajski detektiv je molče stopil v pisarno.

"Charlie, to je moj prijatelj, urednik Will Holley. In tu imava gospoda Chana, kriminalnega asistenta iz Honoluluja."

Ko je Bob povedal njegovo ime in poklic, je Chan namršil obrvi. "Me veselil!" je hladno zinil.

"Ni se vam treba vznemirjati," je zagotavljal Bob. "Prijatelj Holley je popolnoma zanesljiv. Vse sem mu povedal."

"Sam sem v tujini," je odvrnil Chan. "Morda bi se rajši na nikogar ne zanesel. Toda to je kajpada debela neotesanost. Gospod Holley naj mi oprost!"

"Saj je tudi vseeno," je menil Bob, "kajti Charlie, prepričan sem se, da sva videla strahove. Morali boste pač sami priznati, da sva se obnašala kakor dve stari babi."

Rumeni polni obraz je izražal globoko užaljeno dostojanstvo. "Dovolite stari babi, da izblebeče še nekaj več prismojarij! Pred nekaj urami se je papiga z droga pogreznila v večnost. Mr-tva kakor Cezar."

"No, in?" je dolgočasno zamrmral Bob. "Poginila je od starosti. O tem se ne bova prepirala, Charlie..."

"Kdo pa se prepira? Mirna stara baba je tiho. Toda ta stara baba vam prinaša dejstva, neovrgljiva dejstva." Skrbno je razvil Chan na Holleyevi pisalni mizi bel list, potegnil iz žepa majhen zavojček ter stresel vsebino na papir. "Tukaj je nekaj piče iz Tonyjeve skodelice z raven droga. Preiščite blagohotno, kar vidite."

"Konopljno seme — navadna piča za papige."

"Popolnoma prav, konopljno seme. Toda ono drugo — fini sivobelkasti prašek vmes..."

"Sveta nebesa!" je osupel zaklical Holley.

"Lekarnar tamle na voglu ga je skrbno preiskal. In pravi, da je farmarjem prodal mnogo mišjice zoper podgane. Umori pa tudi papigo."

Bob in Holley sta se presenečeno spogledala.

"Ubogi Tony je bil zelo bolan, preden je nastopil svoje dolgo potovanje," je nadaljeval Chan. "Zelo molčeč in bolan. Zasledoval sem že marsikatero morilca, toda moral sem priti na to

celino, da razkrijem umor papige. Saj so mi vedno pravili o čudesih Amerike!"

"Zastrupili so jo! Toda zakaj?"

"Zelo resničen pogovor veli: Mrtvi ne govorijo. Tony je govoril kitajski, kakor jaz. Tony in jaz odslej ne bova več govorila, mislim."

Bob si je z roko podprl glavo. "V glavi mi šumi. Kaj naj vse to pomeni?"

"Kakor sem prej rekel, papiga ne more nič svojega povedati. La ponavlja. Če je Tony ponoči kričal: 'Pomagajte, morilec, proč s samokresom,' boste celo stari babi morali oprostiti, če misli, da je papiga ponovila le to, kar je pred kratkim slišala. Začela je klepetati, ker se je zopet spomnila besed... Kako?"

"Nadaljujte, Charlie," je silil Bob.

"Spomnil jo je kak dogodek, preden je začela kričati. Kakšen dogodek? Morda se je nenadno posvetil luč v spalnici tajnika Thorna."

(Dalje prihodnjič)

DNEVNE VESTI

Kazni na davke

Prvič v dolgi dobi let grozijo oblasti, da bodo zaprle davčne knjige 20. julija, in da kdor do onega dneva ne plača davkov, bo moral plačati kazen. Dosedaj je bila navada, da se je čakalo še do nekako sredine avgusta meseca, predno so se zaključile davčne knjige. Toda državni nadzornik Main je izjavil, da bo sedaj ta "razvada" odpravljena. Tozadevna postava določa, da se davki pobirajo samo do 20. junija, toda lahko se ta doba raztegne za 30 dni, to je, do 20. julija. Po tem dnevu bo moral vsakdo plačati poleg davkov, še precejšnjo kazen za zamudo. Kot da ljudje ne bi imeli že dovolj drigih skrbi in mizerije!

\$20,000,000 pripravljenih

New York, 27. junija. Ameriške pivovarne so pripravljene potrošiti \$20,000,000 isti trenutci, ko se raznese vest, da je izdelovanje dobre pive zopet dovoljeno. Pivovarne bodo nakupile nove stroje in žito za izdelavo pive. Obenem bodo pivovarne vzele stotine delavcev na delo. Anheuser Busch pivovar v St. Louisu ima \$7,000,000 pripravljenih in Jacob Ruppert v New Yorku nadaljnih \$5,000,000.

Katoliški romarji napadeni na Irskem

Dublin, Irsko, 27. junija. Katoliški romarji, ki so se vračali od Evharističnega kongresa v tem mestu, so bili v raznih krajih severne Irske napadeni od druhal s kamenjem. Med mestom Portadown in Belfast je bilo napadenih sedem vlakov, polnih romarjev. Vsa okna na vlakih so bila razbita, in mnogo romarjev je dobilo težke poškodbe. Napadeni potniki so postali histerični. Nekateri so glasno kričali, drugi so pa poklekli in molili, ko je kamenje padalo na nje. Protestanti so paradirali po cestah in zasramovali papeža.

Smithova platforma za odpravo prohibicije

Chicago, 27. junija. V jasnih in razločnih besedah, prav kratko, je spisal Alfred Smith svojo platformo za odpravo prohibicije. Pravi Smith: "Mi smo za odpravo 18. amendmenta in dajemo svojo besedo, da bo demokratska stranka v kongresu odpravo amendmenta predložila državnim konvencijam. Začasno pa naj se nemudoma dovoli postavno prodajo vina in pive."

100 oseb ranjenih v bojih v Belgiji

Antwerp, Belgija, 27. junija. Med komunisti in med vojnimi veterani je prišlo do ljutih spopadov. Veterani so imeli parado, ko so jih napadli komunisti. Mnogo težko ranjenih so morali odpeljati v bolnice, dočim je bilo nad 100 komunistov aretiranih.

Siamski kralj je odobril revolucijo

Bangkok, 27. junija. Kralj Prajadhipok, kralj Sijama, je danes uradno odobril revolucijo, ki se je začela pretekli teden. S tem je rešil svojo krono in ostane kot ustavni vladar še naprej.

Policijska licitanta

Včeraj se je pričela na glavni policijski postaji letna policijska licitanta, ko lahko dobite za kvo der ali dolar predmete po \$100 ali več vredne. Je to zgubljeno blago, za katero se nihče ne oglasi, ukradeni predmeti in enako. Kdor ponudi največ, lahko predmeti takoj odnese ali odpelje. Stotine oseb je navzočih, ki živahno licitirajo.

Odlični otroci

Kenmore višja šola v Clevelandu ima dva učence, ki imata za seboj rekord, da nista tekoma 12 let pohajanja v šolo zamudila niti enega dneva pouka.

Važne spremembe

New York Central železnica v Clevelandu bo odredila korenite spremembe pri svoji upravi, da se prilagodi sedanji količini prometa. Odpravili bodo urad generalnega potniškega zastopnika, generalnega prometnega zastopnika, avditorja, blagajnika in plačilnega mojstra. Teh uradov sploh več ne bo, in z njimi zaeno bo moralo iti 15 nadaljnjih uradnikov, ki so v zvezi s temi posli.

Nagci na pikniku

Pred nedavnim časom se je tudi v Clevelandu ustanovil klub nagcev, ki šteje danes že nekako 30 članov. Zbirajo se v neki privatni dvorani, in preteklo nedeljo so pa imeli na neki farmi v bližini Clevelanda svoj piknik. Zafencani so bili tako, da niti krave niso mogle blizu.

MALI OGLASI

V najem

se da, hiša sama za sebe, pet sob, kopališče. Nizek rent. Vprašajte na 1156 E. 60th St. (152)

V najem

se odda v Collinwoodu štiri sobe, kopališče, garaža, vse moderno. Jako nizka cena. Vprašajte na 667 E. 159th St.

Oglas!

Radi važnih zaključkov, ki so nastali po zadnji redni mesečni seji, se sklicuje izredna seja društva Kras št. 8 S. D. Z. v torek, 28. junija, ob 8. uri zvečer, v prostorih Slovenskega Doma na Holmes Ave. — Odbor. (151)

Dekle

pred kratkim dospelo iz stare domovine, jako pripravno za hišna dela, išče primerne službe. Vprašajte na 1240 E. 175th St. (152)

Farne naprodaj

Kateraga veseli, naj pride pogledat v državo New York, kjer so na razpolago vsakovrstne rodovitne farne. Naprodaj so velike ali male farne, kakor kdo želi. Dobijo se z živino in orodjem, in za majhne denarje lahko kupite, drugo se pa izplačuje z mesečnimi dohodki. Priporočamo sledeče farne:

Farma, 145 akrov na State Road, hiša ima 8 sob, dobra klet, hlevi, poslopje za orodje, druga poslopja, 18 krav, 2 konja, vse potrebno orodje, ves pridelek. Cena je \$5500. Takoj plačate samo \$1200. Na lahka odplačila.

Farma 150 akrov, hiša 7 sob, velik hlev, kokošnica, 13 krav, 2 konja, mlada živina. Vse potrebno orodje. Vse skupaj samo \$4000. Takoj \$1500, drugo na jako lahka odplačila.

Tu je sedaj velika slovenska naselbina, dobri ljudje, jako prijazen prostor. Za nadaljna pojasnila pišite na

Louis Babnick
East Worcester, N. Y.
(151)

V najem

se da stanovanje, štiri sobe, zgoraj, na 1238 E. 71st St., kopališče, pralnica, velika klet in podstrešje. Garaža na razpolago. Vprašajte na 6211 Carl Ave. (151)

Stanovanje

se da v najem, štiri čedne sobe, za malo in mirno družino. Posebno priročno za novoporočence. Vprašajte na 6410 St. Clair Ave. (June 25-28,30,Jul.5.)

Dve sobi

se oddasti v najem, za fante ali dekleta. Prost vhod. Vprašajte se na 1024 E. 66th Pl. (June 25-28,30.)

SLOVENSKA BRIVNICA Z DOBRO POSTREŽBO
F. A. GREDENCE
6124 ST. CLAIR AVE.

FLEET-WING
PERRY'S SERVICE STATION
6619 St. Clair Ave.



Edleen Wenzel, ena najlepših plesalk v New Yorku. Pred nekaj dnevi je bila v avtomobilski nezgodi, kjer se je tako pobila, da so ji morali v bolnici napraviti več šivov na obrazu. Ako se bodo šivi poznali, potem je plesalka ob krkih, ker obraz fe, ki napravi plesalko popularno. Na sliki jo vidimo pred in po nezgodi.

A. ACHLEITNER:

Gospodična s pošte

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

Rešena urada je šla na mirodvor, da izmoli na svežem grobu tiho molitev. Vzdihuje je zaviljal gorski veter okoli križev.

Žalostna je Lina zapustila vas, ki je imela postati kraj nje sreče. In po poti, na kateri je prišel videla Ivana, je Lina jokala nad izgubljenim srečo.

SESTNAJSTO POGLAVJE

Vedno bolj zimsko, bolj zasnežena postaja pokrajina, čim dlje spe vlak. In če je na zadnji postaji postajalo mraz, je pihal na prihodnji ledeno mrzel veter, ki je prinašal skozi spranje v oknih sneg v vozove. Globoko zasneženi so vsi bregovi in hribi, ki so na tem mestu tako stisnjeni, da je komaj prostora med njimi za belo v dolino ležečo Krčico in železniško progo.

Mesečina je obsijala zimsko pokrajino. Na prihodnji postaji je črni, slabo razsvetljeni osebni vlak postal, da se sreča s tovarnim, ki je prihajal od nasprotnih strani. Iz oddelka tretjega razreda je strmela v mesečino Lina. Radovednost se je spremenila ob pogledu na sneženo puščavo v žalost. Lina je vzdihnila. Težko bo, privaditi se tej gorski divjini sredi zime. Kmalu je priropotal od nasprotnih strani tovarni vlak. Nato je tudi osebni zapustil kolodvor. Pred lokomotivo se je vpenjal proga, iskro so puhale iz dimnika v noč. Konečno po eni uri vožnje, pisk — premagana je strmina. In že zavoji vlak na ravni kolodvorski tir. Vrata kupeja, v katerem je sedela Lina, so se naglo odprla, sprevednik jo je opozoril: "Gospodična, na mestu ste. Izstopite!"

Lina je popadla ročno prtljago ter stopila iz vlaka. Le mala gaz je odkopana do kolodvorskega poslopja. Sneg pa leži tako visoko, da se preko nježi sploh ne vidi. Da ni svetil mesec, bi se človek pri slabi razsvetljavi kolodvorske svetilke sploh ne mogel znajti. "Izhod!" je vpil kolodvorski sluga. Lina pa je bila edini potnik, ki je izstopil iz predzadnjega vlaka. Zato je tudi radovedno priskakljaj postajenačelnik, ki je opravljal danes službo. Dama, v mestni obleki, ki potuje sama, je morala tu v Svinecu vsekakor vzbuditi pozornost, pa še posebej pri radovednem postajenačelniku, katerega je žensko krilo vedno spravilo iz ravnotežja. Saj so bila ženska krila posredna krivda, da je bil gospod Lerchenthaler že enajstič premeščen. V Svinec je bil enajstič in to kazensko. Premestiti Dunajčana, polnokrvnega Dunajčana, v Svinec, in sicer kazenskim potom, je bilo sicer nezaslišano in je bilo treba pravega junaka, da bi tu vzdržal. In Lerchenthaler je bil vedno junak — dokler ni kako mestno žensko krilo prekrizalo njegove poti. Kmečka obleka ga ni zanimala, a najbolj se mu je studila madžarska narodna noša. To antipatijo je prenašal Lerchenthaler na svojo soprogo, ali pravilneje rečeno, ta poslednja je bila vzrok, da je sovražil Madžarke. Njegova soproga je bila namreč doma od Budimpešte in je nekdanja služila kot kuharica pri nekem višjem prometnem svetniku. Kot prebrisana glavica je Lerchenthaler takoj uvidel koristi in dobre izgleda, čim je izvedel, da išče svetnik za svojo kuharico moža. In tako je na Dunaju kaj dobrovoljno prevzel kot soprogo žensko, ki je bila visokemu uradniku v nadlego. Plačilo ni izostalo. Lerchenthaler je preskočil v redu par ducevov uradnikov, ki bi imeli biti pred njim povišani. Kar čez noč je

postal postajenačelnik in kmalu zatem je postal oče. Otrok pa je kmalu umrl in s tem je končala tudi visoka protekcija. Že enajstkrat je bil službeno premeščen, a sedaj života je skoraj celo leto v Svinecu. Ni čuda tedaj, da je prišel metuljček kljub mrazu in snegu frfotati, čim je ugledal damo, ki je neka-ko v zadregi stopicala po snegu do izhoda in oddala slugi vozni listek. Baš je Lina vprašala tega, kaj to ni ravno tako daleč. "Mar je vas tako daleč?" "Dobrih deset minut." "Saj to ni ravno tako daleč. Prisrčna vam hvala." "Ako bi milostiva gospa..." "Gospodična sem. Nova ekspeditorica."

Lerchenthaler je tiho zapiskal preko zob ter naročil slugi, naj pospremi gospodično do "Pošte." In galantno je še pristavil: "Zelo bi me veselilo, ko bi vam bil lahko sam vodnik, vendar sem danes v službi in ne smem zapustiti kolodvora. Ako mi pa dovolite, bom pogledal jutri, dali ste dobro spravljene."

Lina je hvaležno sprejela pomoč sluga, zahvalila pa se je na obisku ter je odšla proti svojem novemu mestu. Jezno je šel Lerchenthaler v pisarno, kjer je pričel govoriti sam sebi: "Dali je lepa? Pri tej pomanjkljivi razsvetljavi ji obraza nisem mogel videti. Ekspeditorica! Slučaj je v toli ugoden, ker je poštni urad vsak dan odprt osem ur. Gospodična je bila v Svinec premeščen službeno. To diši precej po kazenski premestitvi. Seveda, koga bodo poslali sem, kaj, ki ni ničesar zagrešil? Kaj se je le zgodilo pri tej gospodični? Slučaj je zanimiv, vreden poizvedovanja. In ko bo enkrat izvedel vzrok premestitve, bo lahko še nadalje operiral. Hvala Bogu, vendar je prineslo novo bitje vsaj nekaj spremembe v to proketo gnezdo!" Lerchenthalerju je moral sluga, čim se je vrnil takoj izročiti Lini vozni listek.

"Celovec — Svinec!" Vsekakor je očitno, da je bila gospodična v Celovcu in najbrž pri poštenem ravnateljstvu. Vprašal je slugo, dali ni povedala dama svojega prejšnjega službenega kraja? Sluga pa je dejal, da gospodična vso pot ni spregovorila niti besedice in da mu je dala samo dvajset krajcarjev napitnine. V sluginemu glasu je vsekakor ležalo nekaj poniževalnega in to je razdražilo postajenačelnika. "Jaz sem vam zapovedal, spremiti gospodično do vasi; tedaj nimate pravice zahtevati nikake napitnine, razumeli!"

Matija, kolodvorski sluga, pa je odvrnil: "Ako ne zamerite, gospod načelnik, to se ni zgodilo službeno." "Kaj? Drznete se ugovarjati? Kedar vam jaz ukazem, ste vedno v službi." "Izven kolodvora ne, se mi zdi! Da mi ne zamerite, saj sploh preveč ukazujete. Obdelavati vrt v poletju, čistiti čevlje in igrati vam dekló to ni železniška služba."

Besno je vpil Lerchenthaler, naj si sluga pazi svoj predrzni gobec. Matija pa se ni dal oplakšati, pač pa je zadjal šefu hud

udarec, ko je dejal: "Zelo rad bom molčal, gospod, ampak prej, mi vrnite moj denar! Do sedaj mi vsekakor dolgujete 15 goldinarjev."

Lerchenthaler pa je godrnjal: "Tisto malenkost boste že dobili prvega! Sedaj pa izginite!" Smehlja se je Matija zapustil pisarno.

Postajenačelnik bi bil imel sedaj priliko zmerjati nad svojimi podložniki, vendar pa se je zadovoljil s tem, da je sedel ter si zvil svačico. Nesramno dolgo je to čakanje na zadnji vlak. Hm, ko bi imel vsaj ljubko ženo, potem bi se že lahko vmes pri njej kake pol urice pozabaval. Tako pa! Brrr! Lerchenthaler je zagnal ostanek svačice v kot in godrnjal: "Vse okoli mene je sam paprikaš! Moj Bog, da sem mogel biti tedaj tako neumen! Enajstkrat sem bil že premeščen in med tem desetkrat kazensko! Nekdanja protekcija je s splavala po vodi, meni pa je ostal na vratu tale madžarski zmaj! Vidim da sem najneumnejši človek na svetu, tako neumen, da bi imel pravico do sreče. Saj imajo norci srečo! Ko bi bilo le resnica!"

Tiktikanje brzojavnega aparata je klicalo postajenačelnika k službi. Sosednja postaja je javljala: "Vlak št. 104 odšel." Lerchenthaler je pogledal na uro. Vlak je točno odpeljal in čez kakih petnajst minut bo v Svinecu. Zopet je klical aparat in postajenačelnik je jezno obrnil kljuko. Lerchenthaler je hotel znamenja brati, vendar so mu povzročila sitnost. Sosed je brzojavil v nekem tujem jeziku. Lerchenthaler je prisiljen sestavljati poročilo črko za črko. Klet je soseda, ki mu brzojavlja v tujem jeziku. Brzojav pa se je glasil. "Vigjaz! Nagy batya mikvr, haza mesz."

"Proketo! To je ogrsko! Kaj naj le pomeni? Tako v Avstriji ne bomo mogli kmalu nikamor, ako ne bomo znali vsaj malo madžarsko. Stoj! Zakaj pa imam madžarskega zmaja za ženo." Lerchenthaler je skočil s papirkom v stanovanje. Brezobzirno je zbudil ženo ter jo vprašal, kaj brzojavka pomeni. Najprej je Madžarka zmerjala, ker jo je tako nekrščansko zbudil sredi spanja, nato pa se je smejala, da so ji solze tekale po licih in dejala je: "Saj je prav lepo, kar brzojavlja Molnar!"

"Hitro, hitro! Vlak pride vsak trenutek in jaz moram nazaj doli. Tedaj kaj pomeni ta stvar?" je silil postajenačelnik. Smeje se je prestavila ona: "Pozor! Stric se ziba domov."

"Prometni inšpektor! Kruce-turken, še tega se je manjkalo! Mar se vozi ta po noči naokoli?" Kljub temi je Lerchenthaler skočil po stopnicah ter hitel na peron, kjer je vprašal takoj slugo, dali so premikalnice tračnic v redu. In že sta se prikazali dve veliki luči — vlak št. 104 je zavozil v postajo. Uslužno se je približal postajenačelnik oddelku prvega razreda, ker je vsekakor mislil, da bo strašni inšpektor iz Celovca v tem oddelku, se vpostavil pozorno pred vrata ter salutiral. Smeh je zadonel po kolodvoru. Iz tretjega razreda je izstopil okrožni zdravnik ter se smejal postajenačelniku, ki pozdravlja prazen kupe. In vsi sprevedniki so se krohotali z njim. Sedaj je tudi Lerchenthaler uvidel, da ga je nekdo potegnil. Zdravnik se mu je smehljal približal in dejal: "Lerchenthaler, zdi se mi, da je šala uspela."

"Kako? Kaka šala?" "Ali vam je žena prestavila brzojavko vašega soseda?" "Seveda, jaz vendar ne znam madžarski." "Posrečeno! Kaj pa je dejala vaša soproga?" "Jezila se je in me ozmerjala."

"To vam verjamem. In 'strica' ste pravilno prestavili in mislili, da pride sam prometni inšpektor?" "Naravno. Saj ga vsi železni-

čarji poznajo le pod tem imenom."

"Tedaj je Molnar pravo uganil. Častitam! Spoštovanje do praznega kupeja je vsekakor imenitno! Seveda, uljudnost je vedno na mestu! Zdravo!" In smeja se je zapustil zdravnik kolodvor.

Nestrpno je vprašal vlakovodja že vdruči: "Ali smemo odpeljati? Prosim, ne delajte nam nepotrebne zamude."

Sedaj pa je bil Lerchenthaler zopet sama služba! Surovo je nahrulil vlakovodjo:

"Gospod, vlak je v mojih rokah, da veste! Jaz dam znamenje za odhod!"

"Prosim, prosim, ako že hočete zamudo, vpišite jo tu v službeno knjgo!"

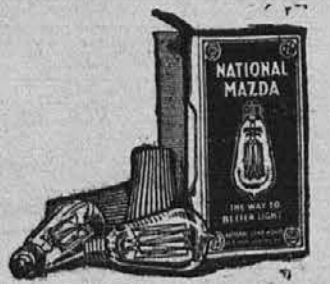
"Vraga bom vpisaval! Vozite k vragu! Odhod!" je zarjul Lerchenthaler ter obrnil vlaku in nje ga osobju hrbet. Trobenta se je oglasila, žvižg lokomotive — in vlak je odpeljal. Besen nase, na Molnarja in ves svet je odšel Lerchenthaler k počitku. Za danes je končal službo.

V spalnici pa je hotela soproga vedeti kaj bolj natančnega o prihodu "gospoda strica," vendar pa ni hotel Lerchenthaler soprogi izdati šale, ki so jo z njim "zbili." Obrnil se je k zidu in kot pravi železničar takoj zaspal.

Lina je začela uradovati v Svinecu, kjer je bil gostilničar od srca vesel, da se je tega dela končno odkrižal. Urad je bila pravecata luknja, temen, vlažen, mrzel. Peč se kadi, a na edinem oknu so dan in noč ledene rože. Za uradovanje je na razpolaganje samo mala miza, a denar mora Lina spravljati v lesen predal. Ako sta v uradu dve osebi, mora tretja čakati v veži, ker v sobi ni bilo več prostora kakor

za dve stranki in ekspeditorico. V primeri s tem uradom je bil oni v Jezerski vasi knežji. Zato pa je tu tim več dela. Tovarna ima jako velik poštni promet, mnogo denarja prejema in nakazuje, a poleg tega brni ves dan brzojav. Lina se je morala truditi, da se izogne zastanku, a posebno je morala paziti, da je brzojave takoj odpredajala. Ker ni imela v Jezerski vasi brzojava, je prišla nekoliko iz vaje in marsikaterikrat je v zadregi, ko oddaja ali sprejema. Celovski urad in drugi so že večkrat zahtevali sigurnejše in boljše brzojavljanje. Lina pa je žrtvovala ves svoj prosti čas, da bi bila kos težkemu in odgovornosti polnemu delu. Nekoliko olajšanja ji je prineslo pismo v katerem ji je ravnateljstvo sporočilo, da je sklenilo kaznovati nje pregreške

v Jezerski vasi le z ukorom in šest mesečno premestitvijo ter, da ne bo izročilo ovadbe državnemu pravdnistvu, ako ne bo glede pisem, ki so bila pokopana z doktorjem Gričarjem, reklamacij ali kakih drugih posledic. Tedaj bo tu v Svinecu samo šest mesecev, za nadaljnje pa si pridruže ravnateljstvo prosto roko.



Naznanilo!

NATIONAL MAZDA ŽARNICE

sedaj lahko dobite v vseh barvah po

SAMO

10c

pri

GRDINA HARDWARE

6127 St. Clair Ave.

Mi zapremo ob 12. uri ob sredah

Narčite se na dnevnik Ameriško Domovino!

Frank V. Opaskar

OD VETNIK

1119 HIPPODROME BLDG. MAIN 3785

Ob torkih, četrkih in sobotah zvečer od 6. do 8. ure na E. 93d St. in Union Ave. OB SREDAH IN PETKIH 1106 E. 64th St. Res. Tel. YELLOWSTONE 0705-W

DOBER PREMOCI!

Točna poštežba!

The Hill Coal Co.

1261 MARQUETTE RD.

Starl Cimpermanovi prostori

HENDERSON 5798

FRANK ARKO, zastopnik

OV RATNIK BREZ GUB

Kupite si iglo, ki drži ovratnik pokoncu, da se ne zgrbanči na oglih. Ponikljena igla stane 10 centov, pozlačena 15 centov. Na debelo so veliko ceneje.

JOE E. KRASH CO.

BARBERTON, O.

BRUSS RADIO SERVICE

6026 ST. CLAIR AVENUE ENdliott 4324

Strokovnjaška popravila na vseh vrstah radio aparatov. Zmerne cene za garantirano delo. Odprto od 9. zjutraj do 8. zvečer.

ZAHVALA

Dolžnost me veže izraziti iskreno zahvalo mojim številnim prijateljem in prijateljicam za njih obiske za časa moje bolezni. Podarjene cvetlice so mi bile v jasen dokaz, da imam številne, iskrene prijatelje in prijateljice. Žal, da mi je nemogoče navesti imena vseh obiskovalcev, ki so mi lajšali otožne dneve v bolnišnici in na mojem domu. Naj velja vsem skupaj moja najiskrenejša zahvala. Posebno hvalo izrekam Mr. Frank Svetek, ki me je peljal v bolnišnico z bolniškim vozom, istotako me dopeljal na dom. Dalje lepa hvala Mrs. Rupert za njeno nadvse prijazno postrežbo. Izrekam prijazno hvalo tudi članom in članicam Ljubljanskega Kluba za krasne in številne cvetlice. Prav res, nisem vedela, da imam toliko prijateljev in prijateljic. Ponovno izrekam prisrčno zahvalo vsem skupaj.

MRS. MARY STARMAN, 516 E. 200th St., Euclid, O.

Ali vdiha-vate?



“Kakor neljub gost”

..vprašanje, ki se mu splošno izogibajo. Zakaj?

ALI vdihavate? Zakaj so ravnali s tem vprašanjem kakor z “neljubim gostom” v oglaševanju cigaret?

Ta predmet je za vas življensko važen — kajti vi vdihavate — vsi delamo to — vsak kadilec vdiha — vsak kadilec ali kadilka vdiha del dima, ki ga potegne iz cigarete.

Ali vdihavate? Preprosto vprašanje. Toda molk o tem predmetu — utegne biti velikega pomena.

Lucky Strike so si drznile dvigniti to vprašanje... kajti gotove nečistoče, skrite celo v najfinejših, najmilejših tobačnih listih, so odstranjene potom Lucky Strike slavnega čistilnega procesa. Luckies so ustvarile ta proces. Edino Luckies ga imajo!

Ali vdihavate? Seveda delate to! Potem je ta življensko važna poslanica za vas!

“It's toasted”

Vaša Zaščita — proti dražljajem — proti kašlju

O. K. AMERICA

NARAVNAJTE NA LUCKY STRIKE—60 modernih minut a najboljšimi plesnimi koncerti na svetu in slavnimi Lucky Strike zminivostni vsak torek, četrtek in soboto zvečer po N.B.C. omrežju.